

князь Александъръ, водачътъ на победоносната българска войска. а днесъ да викатъ: не щемъ княза, долу княза, вѣнъ Александъръ I изъ България—това редно ли е? законно ли е? добро ли е?

— Кой сж тѣзи, които изпждили княза? — питали жени, деца, мъже. Иматъ ли право тѣ да го пждятъ, кой ги е упълномощилъ за това?

Разбрало се, че нѣколко офицери въ София подмамили войници и юнкери, та отишли въ двореца и изгонили княза.

Народътъ се стекълъ на голѣми събрания по градищата, да се научи, какво е станало. Съ отворени уста всички питали:

— Сега кой ще управлява България? Има ли министри, има ли Народно събрание?

Въ това време въ Търново се събралъ много народъ отъ граждани и селяни, дошли отъ селата и малкитѣ градове.

Председателятъ на Народното събрание Стефанъ Стамболовъ излѣзълъ и казалъ:

— Братя българи! Недоволни офицери въ София изпждали княза. Иматъ ли право да правятъ това? Офицеритѣ сж дали клетва на княза да му бждатъ вѣрни. Какъ сега тѣ престжпватъ клетвата си. — Князътъ може да го пжди само този, който го е избралъ и повикалъ въ България. — А кой е избралъ княза? Избрало го е първото Велико народно събрание тука въ Търново. Ако князътъ е сгрѣшилъ нѣщо предъ народа и предъ Русия, пакъ тука Великото народно събрание може да го сжди и, ако е виновенъ, да го изпжди. Ами ония клетвопрестжпници въ София, защо пждятъ държавния глава по своя воля? Долу